

Кристина

*Близначки,
родени като светлина*

БЕРНАДЕТЕ ФОН ДРАЙЕН

К Н И Г А I

Въведение – едно обикновено момиче

ГОЛЯМА ЧАСТ ОТ ЧОВЕЧЕСТВОТО възприема живота си като повече или по-малко произволен низ от щастливи и нещастни случайности. Признавам, че и аз спадах към тези хора. С положителна житейска нагласа, със здрав разум и чисто сърце се опитвах да вървя по жизнения си път съвестно, по най-добрия начин. Както при повечето хора и моят личен и професионален живот бяха белязани от възпитанието и социалната ми среда, от културни и религиозни норми, от догми и утвърдени представи.

В живота си имах възможност да срещна много хора – на различна възраст, с различен произход, с различен начин на мислене и поведение. Тези различия винаги са ме очаровали по някакъв начин. Питах се – защо някои са добродушни и миролюбиви, а за други омразата и насилието сякаш са естествена част от всекидневието? Защо всички хора търсят щастие по толкова различни пътища и какво представлява същността това възжелено „щастие“?

Скоро разбрах, че рецептата за щастие не се крие само в доброто образование, професионалния успех или материалното благосъстояние. Ключът към личното щастие, към вътрешния покой и удовлетворение е по-скоро в самите нас. Щастие то настъпва тогава, когато съумеем да се освободим от негативните мисли и поведението на самосаботаж; кога-

мо разгърнем истинския си потенциал и открием предопределението си. Но понеже никой не ни е научил да насочваме поглед навътре към себе си, онзи, който търси дълбоката си същност, нерядко първо надниква в бездънна пропаст, във вътрешен хаос.

И ако като бебета съвсем естествено се ръководим от инстинкта си и сме свързани с други нива на реалността, то с годините все повече се оформяме под въздействието на външни фактори, съобразявайки се с различни условности. Така вече като възрастни живеем според определени модели и представи, наложени ни от други хора и от обществото. Приучени сме да се ориентираме навън, а не – навътре. Така по принуда възниква егото, едно изкуствено Аз, което не отговаря на истинската ни същност. На мнозина им е трудно да проумеят, че щастие и удовлетворение не се постигат, като се опитваш да копираш чужди примери или като преследваш материални ценности. Те сякаш са загубили естествения достъп до вътрешния си глас, разрушили са равновесието между тяло, дух и душа и се лутат уплашени и объркани през своето съществуване.

Все повече добивах впечатлението, че човечеството от векове тъпче на едно място както по отношение на личното си щастие и себеосъществяване, така и по отношение на глобалната справедливост и световния мир. Може би днес повече от всякога то е постигнало научно-технически напредък, но не е натрупало истинска мъдрост и способност да поддържа мира. Все по-голямата икономизация в стопанството и обществените структури поощрява едностранчиво-рационалния, материалистичен начин на мислене. Той почти изцяло владее живота ни вече над двеста години и тъжните последици от него са експлоатацията и оскверняването на нашата планета, с чието фатално въздействие не-

прекъснато се сблъскваме. Така човечеството днес е изправено пред купищата развалини, в каквито самото то е превърнало своя свят.

Но къде остана през всички тези векове вътрешното духовно и умствено развитие на човека? Защо толкова много наши съвременници роптаят срещу собствената си съдба? Защо обществото ни се е превърнало в брутална система от борба за постижения, алчност, завист и жажда за власт и слава? По-голямата част от нас живее в не особено удовлетворяваща изкуствена реалност, почитаща егото и възпрепятстваща по този начин разширяването на съзнанието и разгръщането на истинския ни потенциал. Преобладаващата маса хора е застинала в старите структури на мислене и поведение, което пречи на индивидуалното развитие.

Нищо чудно, че днес толкова много хора се чувстват смазани под тежестта и натиска на трудовия пазар и са дълбоко недоволни от живота си. Как би могъл да е удовлетворен човек, когато не живее според личната си съдба, а се подчинява на чужди правила и условия? За това ли сме родени? Със сигурност не. Следователно не е изненадващо, че броят на психичните заболявания непрестанно се увеличава въпреки модерното медицинско обслужване.

Никога досега човечеството не се е сблъсквало с такива глобални проблеми и предизвикателства, както в наши дни – безброй конфликти и войни; непреодолима бедност и трудности на много места; човешка нищета и бежански потоци; силно разклатени финансови пазари; валутни кризи и рецесии; фатални екологични катастрофи; вътрешни сътресения и дезориентация, както и многобройни злоупотреби в правителствата на редица държави по света – всичко това изглежда е признак за предстоящ крах или на бъдещ гигантски обрат и промяна.

В тази книга приемаме, че именно голямата промяна ни предстои; че всъщност всички вече сме в разгара на еволюционна трансформация на човечеството. Промяната ще тръгне от всеки отделен индивид, като се започне с онези, чието възплъщение на планетата Земя е именно да я предизвикат и подкрепят. Кристина, чиято история се разказва в тази книга, е сред пионерите на новото човешко битие.

Що се отнася до мен, дълго време вярвах, че случващото се на нашата планета почти не зависи от собствените ми мисли и действия. Смятах, че глобалната промяна към мир и справедливост трябва да се регулира главно от системи от по-високо властово ниво. Вече е ясно обаче, че повечето политически, икономически и социални структури, изглежда, вече са нежизнеспособни да се усъвършенстват и заплашват скоро да се сгромолясат върху нестабилната си основа. Регуца неща в нашия свят като че ли излязоха от контрол и прекалено много хора, изглежда, не само престанаха да разбират тези комплексни процеси, но са и неспособни да предотвратят надвисналия глобален хаос.

Аз също споделях това широко разпространено мнение – до онзи момент в началото на 2015 г., когато и без това необикновеният живот на дъщеря ми Кристина пое в неподозирана нова посока. Почти 14-годишното по това време момиче по чудодееен начин ми отвори очите за смущаващите събития в нашето съвремие, описвайки от съвършено нов за мен ъгъл процесите, протичащи на нашата планета. Дъщеря ми ме научи, че всеки отделен човешки индивид влияе върху случващото се в света. Със своето съзнание и с енергийното си поле всеки човек допринася за развитието на нещата първо в собствената му душевност, после в близкото му обкръжение, а оттам и на глобално равнище – впечатляващ пример как силата на съзнанието и на вътрешната бдителност

и далновидност далеч превъзхожда едностранчиво рационалния ум.

Възприемам дъщеря си Кристина като млад, автентичен човек, за когото е еднакво важно да живее и да обича. Възприемам я като момиче с необикновен енергиен потенциал, свързан с дарби и мирогледи, нямащи рационално обяснение. За нея общуването с по-висши, многоизмерни равнини на реалността е също толкова нормално, колкото и постоянната вътрешна свързаност с всичко сътворено. Тя живее в съзнание на единна реалност и се отнася към всяко същество, с което влиза в досег, с еднакво уважение и обич, без да го критикува или съди. На дъщеря ми се удава не само да анализира сурови удари на съдбата с чудна невъзмутимост, тя подкупва и с изумителната си философска мъдрост и дълбочина.

Кристина е пример за ново поколение млади еволюционни мислители, които възприемат, описват и изживяват човешкото съществуване като сложна съвкупност от квантова физика, невронпсихология и духовност. Тя проявява от край време интерес към актуалните световни събития, демонстрирайки забележителна проникновеност. Веднъж например каза: ***Докато у хората има повече страх, отколкото любов, демокрацията, независимо колко справедлива и правилна да изглежда, някога ще се използва за хитно-тизиране на масите.***

Кристина обича да се занимава със сложни въпроси от философията, космологията, квантовата физика, астрономията и астробиологията, антропологията и митологията, технологията и икономиката, както и от социологията и еволюционната биология, невробиологията, невронпсихологията и редица други науки.

Удава ѝ се с лекота да свързва хармонично помежду им природонаучни и метафизични аспекти. С многоизмерното си

разбиране за Вселената – от нейната самоорганизирана интелигентност и божествена геометрия до човешката ДНК – гъщеря ми показва знания и възгледи, които е невъзможно да се придобият за краткия ѝ досегашен живот. В много случаи тя е напълно запозната със сложното съдържание на съответните науки – понякога дори със специалната им терминология; често обаче обясненията ѝ надхвърлят равнището на днешната наука. Нерядко момичето установява, че за много неща, които възприема извън триизмерната действителност, изобщо не съществуват земни думи.

С всичко това Кристина принадлежи към едно поколение млади жители на Земята, които се чувстват призвани да посочат на хората алтернатива на досегашните триизмерни мисловни модели и житейски структури. Защото чрез разширени състояния на съзнанието у всеки отделен човек може да се пробудят по-висши познавателни умения, благодарение на които да съумеем да излекуваме трайно както себе си, така и родната планета. В едно общество на бъдещето не бива да преобладават страх и ужас, заблуда и разрушение, а дълбока вътрешна мъдрост, взаимно разбирателство и уважение, както и изграден с общи усилия мир.

От посланието на Кристина става ясно в какво динамично време живеем: намираме се напред еволюция на съзнанието, която ще доведе до дълбоки промени във всички сфери на живота. Хората няма да намерят нови пътища, които да ги изведат от едностранчивото мислене на рациото, чрез закостенели концепции, теории и стратегии, а само чрез разширено съзнание на душевно-духовно ниво. Но благодарение на чисто триизмерната, материалистична насоченост на науката повечето днешни хора са се отучили да търсят естествен достъп до душевността си и са загубили духовната връзка с трансцендентното. Ето защо те са престанали да разбират

по-широките взаимовръзки и по-дълбоките значения на нещата и прекалено лесно допускат да ги обземат страх и съмнения. Живеят разделени от голямото цяло и не се ръководят от вътрешния си глас, а само от своето изкуствено его и житейски обстоятелства, продукувани отвън.

Тук Кристина ясно подчертава, че страховете, съмненията, чувството за вина, завистта, омразата, деструктивното поведение, както и други отрицателни чувства нямат място в плана на сътворението. Създадени от хората, те отново могат да бъдат премахнати от тях. Много от онова, което голяма част от хората приемат за болка и страдание, всъщност са вътрешни процеси на учене, които – независимо колко трудни ни изглеждат – можем да посрещнем с благосклонност и доброжелателност, за да ги усвоим. Кристина казва: *Любовта е това, което е неограничено във Вселената – изначалната субстанция, лежаща в основата на всичко съществуващо.*

Тази книга разказва истинската история на едно съвременно момиче, родено със силно разширено съзнание. Кристина е благословена с многоизмерни възприятия и други паранормални способности и сякаш борава напълно естествено с тези свои дарби. Защото те са просто страничен ефект на нейната истинска същност. Тя е готова с цялото си същество да принесе живота си в служба на глобалната промяна към един позитивен и конструктивен свят.

И Кристина галеч не е единствената. От известно време на Земята се раждат все повече и повече духовно надарени деца с високи вибрации, които със самото си присъствие и думите, които изричат, изпращат светлина в пълния смисъл на думата. Това ново поколение хора ни дава пример какво означават понятия, като автентичност, радост от живота,

отговорност, смирение, любов, мъдрост и мир – без страх и без принуда.

На пръв поглед Кристина е съвсем нормално, дори незабележимо момиче. Едва при по-внимателно вглеждане се забелязва необикновеното ѝ енергийно ниво. От край време тя е запозната с висшите космически закономерности и приема тези познания за даденост. По достъпен, хумористичен и ненаатрапчив начин успява да ни въведе в други сфери и нива на съществуване, така че да разберем по-добре протичащите на нашата планета днес процеси, както и собствения си живот. Разглежда и най-трудните научни и политически теми от многоизмерна гледна точка, като непрекъснато изненадва с оригинални анализи и сравнения.

В наши дни мнозина осъзнават, че живеем в остарели триизмерни системи, които са неспособни да се справят с все по-сложните предизвикателства на настоящето и бъдещето. Хората копнеят да забавят темпото и да намерят хармония, нови мисловни модели, нови форми на междуличностно общуване и житейски структури, но доста от тях все още не са убедени, че подобна глобална промяна е възможна. Кристина може да им вдъхне надежда и увереност, че промяната вече е започнала, защото самата тя е нейно олицетворение. Светлината вече е тук, макар много хора още да не я виждат. Кристина казва: ***Всички хора са светлина, просто са го забравили.***

Бистрият ѝ ум и прозренията ѝ са в състояние да увеличат надеждите ни и по благотворен начин да заличат някои от големите въпросителни пред нас – при това без да е била обучена в традиционния смисъл. Тя е жив пример с какъв огромен потенциал за развитие разполага всеки човек.

За щастие моят светоглед, разбиране за света и начин на мислене се промениха радикално през изминалите две години.

Сега знам, че ако искам да променя нещо, трябва да започна от себе си. От собствен опит узнах, че всичко, наистина всичко, с което се сблъсквам в този живот – включително привидно „негативното“ и ограничаващото – винаги крие потенциал на положителната трансформация. И това чувство е много освобождаващо. Този процес невинаги беше лесен или приятен, но непременно исках да го продължа и задълбоча. И така стъпка по стъпка успях да коригирам остарелите си шаблони на мислене и да разширя личната си реалност, така че днес имам значително по-ясно разбиране за земното ни съществуване и божествения ни произход, отколкото само допреди няколко години. Постоянно се уча да се освобождавам от ограничаващи мисловни и поведенчески модели, да живея, без да съдя другите, и да отворям съзнанието си за една по-широка реалност, дори рационалният ми ум често да отказва да я приеме.

Сега знам, че така наречените „проблеми“ и спънки в живота ми всъщност са били уроци, а предполагаемите „удари на съдбата“ – процес на вътрешно израстване. Резултатите от това разширяване на съзнанието и трансформация са повече от задоволителни: баланс, спокойствие, вътрешна свобода, реализация, неподправена радост от живота и не на последно място – цялостно изцеление и здраве.

Същността на Кристина и нейното послание загатват в каква посока ще се развие човечеството и колко важно е духовното развитие за всеки отделен човек. Нейната непринудена любознателност, широта на интереси и добронамерен подход и към най-трудните хора и събития неизменно впечатляват. Същевременно тя подчертава, че всички ние носим еднакъв по-висш потенциал в себе си. И добавя: *С нарастващото съзнание силата на духа все повече ще замести физическите способности. Това ще се случи по-бързо, отколко-*

то повечето хора си представят. Наближават вълнуващи времена.

Като човек, възпитан в материалистично общество, отначало претърпях жалък провал в усилията си да си обясня изказванията и феноменалните дарби на Кристина с традиционните научни модели и методи. Но при по-внимателно вглеждане установих, че в тях има явни съвпадения с актуални проучвания, например в областта на квантовата физика, астрономията, невробиологията, невропсихологията и изследването на съзнанието. Все пак се създава впечатлението, че познанията на Кристина са доста по-загълбочени и поради това често трудно обясними с познатите понятия, защото нито могат да се видят, нито да се докажат триизмерно.

В тази връзка Кристина ни успокоява, като казва: ***Във Вселената няма нищо сложно. Хората са тези, които усложняват всичко. Земята е училището, а Вселената – университетът.***

На Кристина се удава да ни запознае по-отблизо с тази не-сложна и естествена същност на висшеизмерното и божественото. Изпълнена със състрадание и съчувствие, дъщеря ми докосва и вълнува другите дори само с мисълта и думите си. Във всичките ѝ разговори и действия прави впечатление нейното почтително отношение към цялото творение. Тя казва: *Божествената интелигентност и чувствителното съзнание са съществували далеч преди сътворението на света. Съзнанието е двигателят, движещата сила на всяко творение. От него са възникнали материята, антиматерията и безброй вселени. Планетите в нашата Слънчева система, звездите и дори празните пространства между тях – всичко е изпълнено с живот и съзнание. От вселенска гледна точка триизмерният живот трябва да се разглежда като изключение, а не като правило.*

По-висшите реалности по правило не се свеждат до човешки концепции и понятия, следователно не могат нито да се докажат, нито да се представят с обикновени думи или доводи. Могат обаче да се опознаят малко по-добре чрез разширено съзнание. За целта човек трябва да има вътрешна нагласа и готовност да прекрачи границите на досегашния си хоризонт и да проникне в сфери на съзнанието, които са недостижими и следователно неизмерими с триизмерния човешки разум.

Хора, които са имали например преживявания, близки до смъртта (ПБС) или са влизали в досег с по-висши сфери чрез медитация и други подобни практики, ще срещнат по-малко трудности да схванат и подредят идеите, изложени в книгата. Но циниците и скептиците също са добре дошли да се запознаят със съдържанието ѝ и да споделят с нас впечатленията си, стига да подхождат непредубедено и без предразсъдъци.

Кристина описва предстоящата еволюционна промяна на човечеството изключително многопластово и ни подтиква да разглеждаме различни философски, научни и обществено-политически теми от многоизмерна гледна точка. По ясен и достъпен начин тя обяснява какви всеобхватни последици ще имат положителните промени за всеки, който е открит и готов за тях. И добавя: *Не съм дошла на този свят, за да прикривам чуждите грешки или да ги осъждам. Искам просто да върна на хората светлината и мира. Тогава тъматата ще се разсее от само себе си.*

Историята на Кристина, която описвам тук, започва с не-обикновеното ѝ раждане и с първите, извънредно трудни години от живота ѝ. През 2015 и 2016 г. тя претърпява нова фаза на развитие. Това обаче е само началото – мисиата и посланията на Кристина тепърва ще се разгръщат през идните години.

Пиша историята от позицията на майка на три деца, от които Кристина е средното. Близначката ѝ Елена, с две минути по-голяма, умря два месеца след раждането и оттогава неотлъчно придружава Кристина от света на духовното. По-малкият ѝ с две и половина години брат Марио обогатява живота ни по свой начин със слънчевия си ведър характер, въпреки че акцентът в книгата е върху двете сестри близначки.

За да можете вие, скъпи читатели, да разберете по-добре взаимовръзките в книгата, искам в следващата глава накратко да ви се представя. Защото в моя живот изглежда несъзнателно съм натрупала известен опит и съм била подложена на някои изпитания, които сега ми помагат да следвам Кристина и да осъзнавам все по-ясно собственото си предопределение.